

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.04.2004
KOM(2004) 297 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET OCH
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

**om arbetet i det gemensamma forumet för internprissättning i EU på
företagsbeskattningsområdet från oktober 2002 till december 2003 och om
ett förslag till en uppförandekod för ett effektivt genomförande av
skiljedomskonventionen (90/436/EEG av den 23 juli 1990)**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING	3
1. Bakgrund	3
2. Verksamheten i det gemensamma forumet för interprissättning i EU från oktober 2002 till December 2003	4
3. Kommissionens slutsatser	4
BILAGA I: UPPRÄTTANDET AV DET GEMENSAMMA FORUMET FÖR INTERNPRISSÄTTNING I EU	7
BILAGA II: UTKAST TILL UPPFÖRANDEKOD	9
BILAGA III: SVRAPPORT ÖVER VERKSAMHETEN I DET GEMENSAMMA FORUMET FÖR INTERNPRISSÄTTNING I EU PÅ FÖRETAGSBESKATTNINGNSOMRÅDET OKTOBER 2002 – DECEMBER 2003	17
1. Sammanfattning av verksamheten i det gemensamma forumet för internprissättning i eu	17
2. Slutsatser och rekommendationer beträffande frågor som rör Skiljemannakonventionen och vissa därmed sammanhängande frågor om förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstaterna	18
3. Andra frågor som forumet undersökt som rör dubbelbeskattning till följd av justering av internprissättning	24
4. Slutsatser	25
BILAGA I: MEDLEMSSTATERNAS STANDPUNKTER UNDER ÖVERGANGSPERIODEN ..	26
BILAGA II: UTKAST TILL UPPFÖRANDEKOD	27
Bilaga till utkastet till uppförandekod	36

INLEDNING

1. BAKGRUND

1. I Europeiska kommissionens studie "Företagsbeskattning på den inre marknaden"¹ undersöktes det om den nuvarande tillämpningen av regler om företagsbeskattning på den inre marknaden skapar ineffektivitet och hindrar aktörer från att utnyttja alla dess fördelar. Studien genomfördes på uppdrag av ministerrådet, som i juli 1999 anmodade kommissionen att undersöka vilken betydelse skillnaderna i de faktiska företagsbeskattningsnivåerna i medlemsstaterna har på lokaliseringen av ekonomiska verksamheter och investeringar och verkningarna av skattebestämmelser som hindrar gränsöverskridande ekonomisk verksamhet på den inre marknaden samt åtgärder för att komma till rätta med detta.
2. I studien framhölls särskilt (del III, kapitel 5) skatteproblem avseende internprissättning som en allt viktigare fråga för den inre marknaden. De hinder och problem som föreligger är olika till sin karaktär, men har samtliga blivit allt viktigare under senare år och det krävs nu att det vidtas åtgärder. Fördjupandet av den inre marknaden och det växande antalet nya tekniska lösningar och företagsstrukturer på nationell och internationell nivå har förvärrat problemen under de senaste åren. Det finns övertygande bevis för att det är komplicerat och i praktiken ofta problematiskt att tillämpa internpriser för skatteändamål. En gemensam faktor för flera av de specifika enskilda problemen är att närmare samarbete mellan skatteförvaltningar och företag skulle kunna leda fram till lösningar. Enligt studien är en förbättring av samordningen mellan medlemsstaterna av avgörande betydelse på kort sikt för att minska fullgörandekostnaderna och minska osäkerheten i fråga om internprissättning.
3. Ett tänkbart tillvägagångssätt för att komma till rätta med de specifika internprissättningsproblemen i EU som nämns i studien föreslogs av kommissionen i meddelandet "Mot en inre marknad utan skattehinder. En strategi för fastställande av en konsoliderad bolagsskattebas för företagens verksamheter i EU"² och avsåg inrättandet av ett gemensamt forum för internprissättning i EU.
4. Efter det att rådet i sina slutsatser av den 11 mars 2002 välkomnat detta initiativ, upprättade kommissionen ett gemensamt forum för internprissättning i EU. Forumets medlemmar består av en expert från varje medlemsstat och 10 experter från näringslivet. Företrädare för ansökarländer och OECD:s sekretariat deltar som observatörer. Närmare bestämmelser om förfarandet vid valet av forumets ordförande och medlemmar återfinns i bilaga I till detta meddelande. Närmare uppgifter om forumets verksamhet är tillgängliga på kommissionens hemsida.³

¹ "Företagsbeskattning på den inre marknaden", arbetsdokument från kommissionen, SEK(2001) 1681, 23.10.2001.

² "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén: Mot en inre marknad utan skattehinder. En strategi för fastställande av en konsoliderad bolagsskattebas för företagens verksamheter i EU", KOM(2001) 582 slutlig, 23.10.2001.

³ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing.htm

2. VERKSAMHETEN I DET GEMENSAMMA FORUMET FÖR INTERPRISSÄTTNING I EU FRÅN OKTOBER 2002 TILL DECEMBER 2003

5. Forumet för internprissättning i EU hade sitt första sammanträde den 3 oktober 2002 och upprättade då ett tvåårigt arbetsprogram. En gemensamt antagen verksamhetsrapport för forumet som omfattar den första delen av arbetsprogrammet är bilagd detta meddelande (bilaga III). Forumet har hittills huvudsakligen diskuterat problemen med tillämpningen av skiljedomskonventionen⁴. Det har undersökt problem som har uppkommit under senare år till följd av att alla avtalsslutande stater inte har ratificerat anslutningskonventionen för Österrike, Finland och Sverige (anslutningskonventionen) och protokollet om ändring av den ursprungliga konventionen (förlängningsprotokollet). Dessutom har forumet försökt få fram klara definitioner av utgångspunkten för de frister om tre år (underrättelse) och två år (ömsesidig överenskommelse) som ingår i den första fasen av skiljedomsförfarandet enligt skiljedomskonventionen. Forumet har också undersökt sätt att förbättra faserna avseende ömsesidig överenskommelse och skiljedom och behandlat frågor som rör exempelvis samverkan mellan, å ena sidan, förfarandet för ömsesidig överenskommelse och skiljedom och, å andra sidan, hänvändelse till administrativa och rättsliga instanser, möjligheten att tillfälligt avvakta med skatteuppbörd under förfaranden för att lösa gränsöverskridande tvister, anslutningen av nya EU-medlemsstater till skiljedomskonventionen och verkningarna av räntekostnader och böter. I verksamhetsrapporten sammanfattas överläggningarna i forumet. Rapporten avslutas med en uppmaning till kommissionen att föreslå en uppförandekod med detaljerade bestämmelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av skiljedomskonventionen (konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap) och vissa närbesläktade frågor rörande förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater. Rapporten föreslår att uppförandekoden antas av rådet i form av en resolution.

3. KOMMISSIONENS SLUTSATSER

6. Mot bakgrund av den ovan nämnda verksamhetsrapporten från forumet kan kommissionen inte vara annat än nöjd med forumets arbete, som har visat sig vara konstruktivt när det gäller att komma till rätta med de utmaningar som skillnaderna i internprissättningspolitik inom EU innebär.
7. Medlemsstaternas och näringslivets experter har undersökt de olika aktuella frågorna på ett öppet och konstruktivt sätt som har lett till pragmatiska icke-lagstiftningsmässiga förslag och rekommendationer till lösningar.
8. Kommissionen beklagar dock att forumet tvingats använda mycket av sin sammanträdestid till frågor som hänför sig till det faktum att förlängningsprotokollet till skiljedomskonventionen och anslutningskonventionen, som undertecknades 1999 respektive 1995, ännu inte har ratificerats av alla medlemsstaterna. Den situationen skulle helt klart inte ha uppkommit om rådet hade följt kommissionens ursprungliga förslag om att anta en gemenskapsrättsakt i stället för en multilateral konvention.

⁴ Konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, EGT L 225, 20.8.1990, s. 10-24.

9. Det särskilda problemet med anslutningen av EU:s medlemsstater till skiljedomskonvention (3.1 i forumets rapport) bekymrar kommissionen mycket. Såsom framgår av den tidigare utvidgningen av EU, kan den tid det tar för de framtida 25 medlemsstaterna att ratificera detta dokument allvarligt äventyra dess mervärde för de nya medlemsstaterna och för näringsverksamheten i stort i det geografiska området. Dessutom är nätverket av bilaterala dubbelbeskattningsavtal inbördes mellan de nya medlemsstaterna och mellan dessa stater och de nuvarande medlemsstaterna inte komplett, trots ansträngningarna för att komplettera det. Det innebär att det ibland kan vara omöjligt för företag att begära ett förfarande avseende ömsesidig överenskommelse för att undkomma dubbelbeskattning. Kommissionen ansluter sig därför fullständigt till forumets rekommendation att medlemsstaterna bör förbinda sig att ratificera en anslutningskonvention för EU:s nya medlemsstater före slutet av det första halvåret 2006. Vidare bör anslutningskonventionen innehålla en bestämmelse som gör det möjligt att omedelbart tillämpa konventionen bilateralt mellan de medlemsstater som har ratificerat den. Kommissionen vill också inkludera en rättslig bestämmelse i själva skiljedomskonventionen som gör det möjligt att undvika en upprepning av den tidsödande ratificeringsprocessen efter varje EU-utvidgning, tex. en bestämmelse om automatisk anslutning eller om anslutning genom en ensidig förklaring
10. Kommissionen ser fram emot forumets arbete vad avser resten av det arbetsprogram som antogs 2002. I detta sammanhang skulle kommissionen vilja undanröja eventuella missförstånd beträffande forumets befogenhet att ”identifiera möjliga lösningar, som inte kräver lagstiftning, på ... praktiska problem”. Syftet med denna formulering var att undvika att påverka EU-institutionernas och medlemsstaternas respektive behörigheter och befogenheten avser alltså gemenskapslagstiftning. Formuleringen skall alltså inte på något sätt anses utesluta möjligheten för forumet att finna praktiska förbättringar som skulle kunna kräva lagändringar i vissa medlemsstater. Eftersom forumet är en rent rådgivande expertgrupp, ankommer det ändå på de berörda medlemsstaterna att besluta om eventuella lagändringar.
11. Mot bakgrund av de viktiga frågor som ännu återstår att lösa i forumets arbetsprogram från 2002, avser kommissionen att förlänga den ursprungliga tvåårsperioden för forumets verksamhet från juni 2004 till slutet av 2004. Med hänsyn till det sammantagna resultatet och ytterligare diskussionsfrågor som forumet väckt och föreslagit, kan kommissionen komma att besluta om en ytterligare förlängning av forumets verksamhet i två år.
12. Överläggningarna i forumet har framhävt svårigheterna med att genomföra skiljedomskonventionen. De slutsatser och rekommendationer som forumet föreslår skulle avhjälpa många av dess brister och kommissionen anser att ett konkret genomförande av dem skulle kunna leda till stora framsteg när det gäller att uppnå ett adekvat instrument för att komma till rätta med dubbelbeskattning vid internprissättning i EU. Med hänsyn till dessa överväganden och utgången av rådets uppföljning av forumets förslag, kommer kommissionen i ett senare skede att bedöma behovet av ett förslag till gemenskapslagstiftning.

13. Kommissionen kan emellertid, som en temporär lösning, fullt ut stödja slutsatserna och rekommendationerna i forumets verksamhetsrapport och uppmanar därför rådet att så snart som möjligt anta förslaget till en uppförandekod för ett effektivt genomförande av konventionen 90/436/EEG om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, såsom framgår av bilaga 2 till detta meddelande.

BILAGA I: UPPRÄTTANDET AV DET GEMENSAMMA FORUMET FÖR INTERNPRISSÄTTNING I EU

Val av ordförande

Rådet angav i sina slutsatser av den 11 mars 2002 att ordföranden i det gemensamma forumet för internprissättning i EU skall vara en oberoende person med lång erfarenhet av internprissättning som skall utses av kommissionen i samråd med en antagningskommission, sammansatt av höga representanter för rådets ordförandeskap, kommissionen och UNICE:s skattekommitté.

Antagningskommissionen bestod av José Maria Vallejo Chamorro, vice avdelningsdirektör för internationella skattefrågor, som företrädde det spanska ordförandeskapet, Jan van der Bijl, ordförande för UNICE:s skattekommitté, och Michel Aujean, direktör för direktoratet skattepolitik vid kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar. Antagningskommissionen kom enhälligt överens om att utse Bruno Gibert, delägare i CMS Bureau Francis Lefebvre, till ordförande för forumet.

Val av experter från näringslivet

Efter publiceringen av anbudsinfordran för upprättande av det gemensamma forumet för internprissättning i EU i EGT C 90 den 16 april 2002, möttes ovannämnda antagningskommission, som omnämns i punkt 1.2.1 §6, den 28 juni 2002 för att ta ställning till listan över utvalda ansökningar om deltagande som företrädare för näringslivet. Dessa medlemmar skall agera i eget namn under en förlängningsbar period om två år.

Kommissionen mottog 60 ansökningar av vilka sex inkom efter den frist som angavs i anbudsinfordran.

Med hänsyn till de kriterier som angavs i anbudsinfordran (dokumenterad kompetens om och erfarenhet av internprissättning och dokumenterad kunskap och erfarenhet av EU:s lagstiftning, i synnerhet vad avser frågor som rör den inre marknaden och skatt) samt behovet av en balanserad sammansättning vad avser geografiskt ursprung, näringsverksamhetens storlek och inriktning, beslutade antagningskommissionen att utse följande sökande (i bokstavsordning):

Philip Gillet
Eduardo Gracia
Guy Kersch
Dr. Klaus Kroppen
Prof. Guglielmo Maisto
Dr. Ulrich Moebus
Sylvie Puech
Chris Rolfe
Theo Schmit
Prof. Dirk Van Stappen

Utseende av experter från medlemsstaternas skattemyndigheter

En skrivelse som uppmanade medlemsstaterna att utse en expert för att delta i det gemensamma forumet för internprissättning i EU skickades ut den 10 juni 2002. Samtliga mottagare efterkom begäran och utsåg en expert.

Utseende av observatörer från skattemyndigheterna i de anslutande länderna och anslutningsländerna och från OECD

En skrivelse som uppmanade de anslutande länderna och anslutningsländerna och OECD att utse observatörer till det gemensamma forumet för internprissättning i EU skickades ut den 10 juni 2002. Samtliga mottagare utom Rumänien efterkom begäran och utsåg en observatör.

BILAGA II: UTKAST TILL UPPFÖRANDEKOD

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM BEAKTAR konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap,

SOM ERKÄNNER medlemsstaternas och de skattskyldigas behov av mer detaljerade regler för att effektivt kunna genomföra ovannämnda konvention,

SOM NOTERAR kommissionens meddelande om verksamhetsrapporten för det gemensamma forumet för internprissättning i EU på företagsbeskattningsområdet av [...] 2004,

SOM UNDERSTRYKER att uppförandekoden är ett politiskt åtagande och följaktligen inte påverkar vare sig medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter eller medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet enligt fördraget,

SOM ERKÄNNER att genomförandet av denna uppförandekod inte bör hindra lösningar på ett mer globalt plan,

HAR ANTAGIT FÖLJANDE UPPFÖRANDEKOD:

Utan att det påverkar medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet avser denna uppförandekod genomförandet av konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap och vissa därmed sammanhängande frågor rörande förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.

1. Utgångspunkten för treårsfristen (fristen för att framställa en begäran enligt artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen)

Dagen för ”det första taxeringsbeslutet eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1, t.ex. på grund av en justering av internprissättning” skall anses utgöra utgångspunkten för treårsfristen.

När det gäller internprissättning rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa dessa definitioner även vid fastställandet av den treårsfrist som anges i artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet och som genomförts i dubbelbeskattningsavtal mellan EU:s medlemsstater.

2. Utgångspunkten för tvåårsfristen (artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen)

(i) Vad avser artikel 7.1 i konventionen, skall saken anses ha lagts fram i enlighet med artikel 6.1 när den skattskyldige har ingivit

- a) identitetsuppgifter (såsom namn, adress, skatteidentifieringsnummer) av företaget i den avtalsslutande stat som framställer en begäran och av de övriga parterna i de relevanta transaktionerna,

- b) närmare uppgifter om relevanta fakta och omständigheter i fallet (bl.a. närmare uppgifter om förhållandet mellan företaget och de övriga parterna i de ifrågavarande transaktionerna),
 - c) uppgift om de berörda beskattningsperioderna,
 - d) kopior av de taxeringsbeslut, den revisionspromemoria eller motsvarande som föranleder den påstådda dubbelbeskattningen,
 - e) närmare uppgifter om eventuella rättsliga förfaranden som företaget eller de övriga parterna i de relevanta transaktionerna har inlett och domstolsavgöranden som rör fallet,
 - f) en förklaring från företaget varför det anser att principerna i artikel 4 i Skiljemannakonventionen har åsidosatts,
 - g) ett åtagande från företaget att svara så fullständigt och snabbt som möjligt på alla rimliga och ändamålsenliga uppmaningar från den behöriga myndigheten och att hålla dokumentation tillgänglig för de behöriga myndigheterna, och
 - h) eventuella ytterligare uppgifter som den behöriga myndigheten begär inom två månader från mottagandet av den skattskyldiges begäran.
- (ii) Tvåårsfristen börjar löpa vid den senaste av följande tidpunkter:
- a) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut från skattemyndigheten om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - b) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 2 i.

3. Förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt Skiljemannakonventionen

3.1 Allmänna bestämmelser

- a) OECD:s ”armlängdsprincip” skall tillämpas utan hänsyn till de omedelbara skattemässiga följderna för någon särskild avtalsslutande stat.
- b) Fall skall avgöras så snabbt som möjligt med beaktande av frågornas komplexitet i det enskilda fallet.
- c) Alla sätt som är ändamålsenliga för att nå en ömsesidig överenskommelse så snabbt som möjligt, däribland personliga möten, skall övervägas. Om det är lämpligt skall företaget uppmanas att lägga fram sin sak inför den behöriga myndigheten.
- d) Mot bakgrund av bestämmelserna i denna kod bör en ömsesidig överenskommelse nås inom två år från den dag då saken först lades fram inför någon av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 2 (ii) i denna kod.

- e) Förfarandet för ömsesidig överenskommelse bör inte medföra några otillbörliga eller onödigt höga kostnader för den person som begär förfarandet eller för någon annan person som är involverad i fallet.

3.2 Praktiska bestämmelser och öppenhet

- a) För att i möjligaste mån begränsa kostnader och förseningar till följd av översättning bör förfarandet för ömsesidig överenskommelse, i synnerhet utväxlingen av ståndpunkter, ske på ett gemensamt arbetsspråk eller på ett sätt som får samma verkan, om de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse på bilateral basis.
- b) Det företag som har begärt ett förfarande för ömsesidig överenskommelse skall av den behöriga myndighet till vilken det framställt sin begäran hållas underrättat om alla väsentliga händelseförlopp som berör det under förfarandet.
- c) Sekretessen i fråga om uppgifter som rör personer som skyddas enligt en bilateral skattekonvention eller enligt lagen i den avtalsslutande staten skall respekteras.
- d) Den behöriga myndigheten skall bekräfta mottagandet av en skattskyldigs begäran att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse inom en månad från mottagandet av begäran och samtidigt underrätta de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet samt därvid bifoga en kopia av den skattskyldiges begäran.
- e) Om den behöriga myndigheten anser att företaget inte har ingivit de grundläggande uppgifter som behövs för att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse enligt punkt 2 i, skall den inom två månader från mottagandet av begäran uppmana företaget att inkomma med de särskilda ytterligare uppgifter som myndigheten behöver.
- f) De avtalsslutande staterna skall se till att den behöriga myndigheten svarar företaget som framställt en begäran på något av följande sätt:
 - (i) Om den behöriga myndigheten inte tror att företagets inkomst ingår eller kommer att ingå i den skattepliktiga inkomst som förvärfas av ett företag i en annan avtalsslutande stat, skall den informera företaget om sina tvivel och uppmana det att lämna ytterligare synpunkter.
 - (ii) Om den behöriga myndigheten anser att begäran är grundad och att den själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall den underrätta företaget om detta och så snabbt som möjligt vidta sådana justeringar eller medge sådana lättnader som är motiverade.
 - (iii) Om den behöriga myndigheten anser att begäran är grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall den underrätta företaget om att den skall försöka lösa saken genom en ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i någon annan berörd avtalsslutande stat.
- g) Om en behörig myndighet anser att ett fall är grundat, bör den inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse genom att underrätta den behöriga

myndigheten i den andra avtalsslutande staten om sitt beslut och därvid bifoga en kopia av de uppgifter som anges i punkt 2 (i) i denna kod. Samtidigt skall den underrätta den person som åberopar Skiljemannakonventionen om att den har inlett förfarandet för ömsesidig överenskommelse. Den behöriga myndighet som inleder förfarandet för ömsesidig överenskommelse skall också – på grundval av de uppgifter som den har tillgång till – underrätta den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten och den person som har framställt begäran om huruvida saken lagts fram inom de tidsfrister som anges i artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen och om utgångspunkten för tvåårsfristen enligt artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen.

3.3 Utväxling av ståndpunkter

- a) När ett förfarande för ömsesidig överenskommelse har inletts, skall de avtalsslutande staterna se till att den behöriga myndigheten i det land i vilket ett taxeringsbeslut – dvs. ett slutligt beslut av skattemyndigheten om inkomst eller motsvarande – har fattats eller kommer att fattas och som innehåller en justering som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, skickar en ståndpunkt till de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet. Denna ståndpunkt skall innehålla följande:
 - (i) En sakframställan från den person som framställt begäran.
 - (ii) Myndighetens uppfattning om sakförhållandena, t.ex. varför den anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske.
 - (iii) Hur saken kan avgöras så att dubbelbeskattning undanröjs samt en fullständig redogörelse för förslaget.
- b) Ståndpunkten skall innefatta en fullständig motivering av taxeringen eller justeringen och skall åtföljas av grundläggande dokumentation som stödjer den behöriga myndighetens uppfattning och en förteckning över alla andra handlingar som använts vid justeringen.
- c) Ståndpunkten skall så snabbt som möjligt översändas till de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet med hänsyn till hur komplicerat det enskilda fallet är och senast fyra månader från den senaste av följande tidpunkter:
 - i) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut från skattemyndigheten om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - ii) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 2 (i).
- d) De avtalsslutande staterna skall se till att en behörig myndighet i ett land i vilket inget taxeringsbeslut eller motsvarande har fattats eller kommer att fattas, vilket medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, t.ex. på grund av en justering av internprissättning, som mottar en ståndpunkt från en annan behörig myndighet svarar på denna så fort som möjligt med hänsyn till hur komplicerat det enskilda fallet är och senast sex månader efter mottagandet av ståndpunkten.

- e) Svaret bör ha någon av följande två former:
- (i) Om den behöriga myndigheten anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske och samtycker till de åtgärder som föreslås i ståndpunkten, skall den underrätta den andra behöriga myndigheten om detta och så snabbt som möjligt vidta sådana justeringar eller medge sådana lättnader.
 - (ii) Om den behöriga myndigheten inte anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske eller inte samtycker till de åtgärder som föreslås i ståndpunkten, skall den översända sin ståndpunkt till den andra behöriga myndigheten med en redogörelse för sina skäl och förslag till en preliminär tidsplan för handläggningen av fallet med hänsyn till hur komplicerat det är. När det är lämpligt skall förslaget innehålla ett datum för ett personligt möte, vilket bör äga rum senast 18 månader från den senaste av följande tidpunkter:
 - aa) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut från skattemyndigheten om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - bb) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 2 i.
- f) Dessutom skall de avtalsslutande staterna vidta alla åtgärder som kan påskynda förfarandena när detta är möjligt. I detta syfte bör de avtalsslutande staterna räkna med att regelbundet, och minst en gång om året, anordna personliga möten mellan deras behöriga myndigheter för att diskutera pågående förfaranden för ömsesidig överenskommelse (förutsatt att sådana regelbundna möten är befogade med hänsyn till antalet fall).

3.4 Dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater

I fall av internprissättning rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa bestämmelserna i punkterna 1 – 3 även på förfaranden för ömsesidig överenskommelse som inletts i enlighet med artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet, som genomförts i dubbelbeskattningsavtalen mellan EU:s medlemsstater.

4. Förfaranden under det andra skedet enligt Skiljemannakonventionen

4.1 Förteckning över oberoende personer

- a) De avtalsslutande staterna skall förbinda sig att genast underrätta generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om namnen på de fem oberoende personer som kan komma att bli medlemmar i den rådgivande kommitté som nämns i artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen och under samma förutsättningar underrätta generalsekreteraren om eventuella ändringar av förteckningen.
- b) När de avtalsslutande staterna översänder namnen på sina oberoende personer till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, skall de bifoga en

curriculum vitae för dessa personer med uppgifter om deras erfarenheter av rättsliga frågor, skatter och i synnerhet internprissättning.

- c) De avtalsslutande staterna kan också i sin förteckning ange de oberoende personer som uppfyller kraven på att bli valda till ordförande.
- d) Rådets generalsekreterare skall varje år uppmana de avtalsslutande staterna att bekräfta namnen på sina oberoende personer eller ange namn på ersättare.
- e) Den sammantagna förteckningen över alla oberoende personer skall offentliggöras på rådets hemsida.

4.2 Inrättandet av den rådgivande kommittén

- a) Om inte de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat, skall den avtalsslutande stat som meddelade det första taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skattemyndigheten om ytterligare inkomst eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, ta initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén och organisera dess möten i samförstånd med den andra avtalsslutande staten.
- b) Den rådgivande kommittén skall normalt bestå av två oberoende personer utöver ordföranden och företrädarna för de behöriga myndigheterna.
- c) Den rådgivande kommittén skall bistås av ett sekretariat, för vilket den avtalsslutande stat som tog initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén skall tillhandahålla lokaler, om inte de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat. Av oavhängighetsskäl skall sekretariatet stå under överinseende av den rådgivande kommitténs ordförande. Sekretariatets medlemmar skall vara bundna av den tystnadsplikt som föreskrivs i artikel 9.6 i Skiljemannakonventionen.
- d) De behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kan på förhand bestämma var den rådgivande kommittén skall hålla sina möten och var den skall avge sitt yttrande.
- e) De avtalsslutande staterna skall före det första mötet i den rådgivande kommittén förse den med alla handlingar och uppgifter som är relevanta, i synnerhet alla handlingar, rapporter, skriftväxling och slutsatser som använts under förfarandet för ömsesidig överenskommelse.

4.3 Den rådgivande kommitténs sätt att fungera

- a) Ett fall skall anses ha lagts fram för den rådgivande kommittén den dag när ordföranden bekräftar att dess medlemmar har erhållit alla relevanta handlingar och uppgifter som anges i punkt 4.2 e.
- b) Mötesförhandlingarna i den rådgivande kommittén skall ske på de berörda avtalsslutande staternas språk, om inte de behöriga myndigheterna genom en ömsesidig överenskommelse beslutar annorlunda med hänsyn till den rådgivande kommitténs önskemål.

- c) Den rådgivande kommittén kan begära att den part som ingivit ett yttrande eller en handling skall ombesörja en översättning till det eller de språk på vilket mötesförhandlingarna sker.
- d) Även med iakttagande av bestämmelserna i artikel 10 i Skiljemannakonventionen, kan den rådgivande kommittén begära att de avtalsslutande staterna, och i synnerhet den avtalsslutande stat som meddelade det första taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skattemyndigheten om ytterligare inkomst eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, skall inställa sig inför den rådgivande kommittén.
- e) Kostnaderna i samband med den rådgivande kommitténs möten, som skall fördelas lika mellan de berörda avtalsslutande staterna, skall bestå av den rådgivande kommitténs administrativa kostnader och de oberoende personernas arvoden och utlägg.
- f) Om inte de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat skall
 - i) ersättningen för de oberoende personernas utlägg begränsas till den ersättning som är vedertagen för högre tjänstemän i den avtalsslutande stat som har tagit initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, och
 - ii) de oberoende personernas arvoden fastställas till 1000 euro per person och mötesdag i den rådgivande kommittén, varvid ordföranden skall få ett 10 % högre arvode än de övriga oberoende personerna.
- g) Kostnaderna för den rådgivande kommitténs förfarande skall betalas av den avtalsslutande stat som har tagit initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, om inte de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna beslutar annorlunda.

4.4 Den rådgivande kommitténs yttrande

De avtalsslutande staterna kan förvänta sig att yttrandet skall innehålla

- a) namnen på medlemmarna i den rådgivande kommittén,
- b) begäran, och begäran skall innehålla
 - de involverade företagens namn och adresser,
 - uppgifter om de involverade behöriga myndigheterna,
 - en beskrivning av tvistens faktiska förhållanden och omständigheter,
 - en tydlig redogörelse av vad som begärs,
- c) en kort sammanfattning av förfarandena,
- d) de argument och metoder som beslutet i yttrandet är baserat på,
- e) yttrandet,

- f) den plats där yttrandet avges,
- g) den dag då yttrandet avges,
- h) underskrifter av den rådgivande kommitténs medlemmar.

De behöriga myndigheternas beslut och den rådgivande kommitténs yttrande skall meddelas på följande sätt:

- i) När beslutet har fattats, skall den behöriga myndighet inför vilken saken lades fram skicka en kopia av de behöriga myndigheternas beslut och den rådgivande kommitténs yttrande till vart och ett av de involverade företagen.
- ii) De behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kan komma överens om att beslutet och yttrandet kan offentliggöras, de kan också komma överens om att offentliggöra beslutet och yttrandet utan att ange namnen på de involverade företagen och utan andra uppgifter som skulle kunna röja de involverade företagens identitet. I båda fallen krävs företagets samtycke och innan ett offentliggörande kan ske måste företagen skriftligen ha meddelat den behöriga myndighet inför vilken saken lades fram att de inte har några invändningar mot att beslutet och yttrandet offentliggörs.
- iii) Den rådgivande kommitténs yttrande skall upprättas i tre originalversioner, av vilka två skall skickas till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna och en skall översändas till rådets generalsekretariat för arkivering. Om det råder enighet om att yttrandet skall offentliggöras, skall rådets generalsekretariat begära att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Tillfälligt uppskov med skatteuppbörd vid gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden

Medlemsstaterna rekommenderas att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att företag som är involverade i gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden enligt Skiljemannakonventionen kan beviljas tillfälligt uppskov med skatteuppbörd under samma förutsättningar som gäller vid inhemska rättsliga förfaranden, även om dessa åtgärder kan komma att medföra lagändringar i vissa medlemsstater. Medlemsstaterna bör utsträcka dessa åtgärder till gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden enligt dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.

6. Anslutning av nya EU-medlemsstater till Skiljemannakonventionen

Medlemsstaterna skall sträva efter att underteckna och ratificera konventionen om de nya EU-medlemsstaternas anslutning till Skiljemannakonventionen så snart som möjligt och under alla omständigheter senast två år efter deras anslutning till EU.

7. Slutbestämmelser

För att säkerställa en enhetlig och effektiv tillämpning av denna kod uppmanas medlemsstaterna att vart annat år för kommissionen framlägga en rapport om dess praktiska tillämpning. På grundval av dessa rapporter avser kommissionen att förelägga rådet en rapport och kan därvid komma att föreslå en översyn av bestämmelserna i koden.

**BILAGA III: SVRAPPORT ÖVER VERKSAMHETEN I DET GEMENSAMMA
FORUMET FÖR INTERNPRISSÄTTNING I EU PÅ
FÖRETAGSBESKATTNINGNSOMRÅDET
OKTOBER 2002 – DECEMBER 2003**

**1. SAMMANFATTNING AV VERKSAMHETEN I DET GEMENSAMMA FORUMET FÖR
INTERNPRISSÄTTNING I EU**

1.1. Inledande möte

Det inledande mötet i det gemensamma forumet för internprissättning i EU (nedan kallat forumet) hölls den 3 oktober 2002 under Bruno Giberts ordförandeskap och ägnades huvudsakligen åt diskussion om och antagande av en arbetsordning, val av vice ordföranden för medlemsstaternas och näringslivets företrädare och behandling av ett diskussionsunderlag för att fastställa ett tvåårigt arbetsprogram, i enlighet med rådets slutsatser av den 11 mars 2002.

Arbetsordningen antogs enhälligt. Till vice ordföranden valde näringslivets experter Guy Kersch, direktör för European Taxes of Pharmacia S.A., Luxemburg, och skattemyndigheternas experter Montserrat Trape Viladomat, vice direktör för Spaniens internationella skatteenhet.

Utkastet till det tvååriga arbetsprogrammet diskuterades och antogs senare med några smärre ändringar under det andra mötet. Av diskussionen framgick det att de flesta medlemsstater i enlighet med rådets slutsatser av den 11 mars 2002 ansåg att det som hade högst prioritet var att finna konkreta lösningar för att uppnå en mer enhetlig tillämpning av Skiljemannakonventionen och därigenom större säkerhet i fråga om de förfaranden som fastställs i konventionen.⁵ Härmed avsågs både det första skedet enligt Skiljemannakonventionen, dvs. förfarandet för ömsesidig överenskommelse, och det andra skedet, dvs. själva skiljemannaförfarandet.

Den allmänna uppfattningen bland forumets medlemmar var att man även skulle behandla frågan om dokumentationskrav för internprissättning.

Man kom även fram till att förhandsöverenskommelser om prissättning, trots efterfrågan från näringslivet, på grund av sina brister väckte tämligen stor skepsis och kritik. Forumet borde därför i första hand undersöka andra förfaranden som kan ge de skattskyldiga större säkerhet och i synnerhet möjlighet till samråd på förhand mellan skattemyndigheter innan ändringar görs. Dessa båda frågor borde undersökas i ett sammanhang, men ansågs ha lägre prioritet.

1.2. Efterföljande möten

I enlighet med det överenskomna tvååriga arbetsprogrammet undersökte forumet vid sina möten den 4 december 2002, den 2 april 2003, den 19 juni 2003, den 11 september 2003 och den 11 december 2003 procedurfrågor för att förbättra den konkreta tillämpningen av Skiljemannakonventionen och vissa därmed

⁵ Konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, EGT L 225, 20.8.1990, s. 10-24.

sammanhängande frågor gällande förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstaterna. Diskussionerna rörde bl.a. vilka förfaranden som skall följas under övergångsperioden innan alla medlemsstater har ratificerat protokollet från 1999 om en förlängning av konventionen (som upphörde att gälla den 31 december 1999), utgångspunkten för den treårsfrist som motsvarar fristen för att lägga fram sin sak för en behörig myndighet (artikel 6.1), utgångspunkten för den tvåårsfrist som avser förfarandet för ömsesidig överenskommelse, dvs. det första skede som föreskrivs i Skiljemannakonventionen (artikel 7.1), handläggning under förfarandet för ömsesidig överenskommelse (påskyndande av förfarandet, tillfälligt uppskov med skatteuppbörd, räntekostnader och återbetalningar, insyn och den skattskyldiges medverkan), skiljedomsförfarandet, dvs. det andra skedet enligt Skiljemannakonventionen efter förfaranden för ömsesidig överenskommelse (artiklarna 7-11), och samverkan mellan förfarandet för ömsesidig överenskommelse och skiljedom och administrativa och rättsliga överklaganden (artikel 7.3).

I enlighet med sitt tvååriga arbetsprogram började forumet i december 2003 att diskutera frågan om dokumentationskrav för internprissättning.

1.3. Slutsatser

Forumet gjorde stora framsteg när det gäller procedurfrågor för att förbättra den konkreta tillämpningen av Skiljemannakonventionen och därmed sammanhängande frågor vad avser förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstaterna. Med hänsyn till de eventuella fördelar som såväl företag och nationella skattemyndigheter kunde ha av ett snabbt genomförande av forumets slutsatser och rekommendationer, beslutade forumet att ge kommissionen en lägesrapport över det arbete som hittills utförts.

Med hänsyn till nedanstående ansåg forumet att det bästa sättet att hantera dess olika slutsatser och rekommendationer var att föreslå rådet att anta en uppförandekod för genomförandet av konvention 90/436 av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap och vissa aspekter av förfarandena för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstaterna. Utkastet till denna uppförandekod återfinns i bilaga II till denna rapport. Kommissionen skulle kunna uppmana rådet att anta denna uppförandekod.

2. SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER BETRÄFFANDE FRÅGOR SOM RÖR SKILJEMANNAKONVENTIONEN OCH VISSA DÄRMED SAMMANHÄNGANDE FRÅGOR OM FÖRFARANDEN FÖR ÖMSEIDIG ÖVERENSKOMMELSE SOM OMFATTAS AV DUBBELBESKATTNINGSAVTAL MELLAN MEDLEMSSTATERNA

2.1. Förfaranden under övergångsperioden innan alla avtalsslutande stater har ratificerat anslutningskonventionen för Finland, Sverige och Österrike (anslutningskonventionen) och protokollet om ändring av den ursprungliga konventionen (förlängningsprotokollet)

Trots att de relevanta handlingarna undertecknades den 25 maj 1999 respektive den 21 december 1995 har Italien, Irland och Portugal fortfarande inte ratificerat förlängningsprotokollet och Grekland har inte heller ratificerat anslutningskonventionen.

Skiljemannakonventionen har således inte varit i kraft sedan den 1 januari 2000. Företag i intressegemenskap kan därför inte åberopa den för att undvika eller avhjälpa dubbelbeskattning.

Forumet undersökte de olika faktiska situationer och problem som kan uppkomma under denna övergångsperiod och de eventuella följder det kan få för genomförandet av Skiljemannakonventionen när den träder i kraft igen.

2.1.1. *Förfarande i fall där en skattskyldig har framställt en begäran före den 1 januari 2000*

Samtliga medlemsstater utom *Danmark* kommer att slutföra fall som har inletts med stöd av Skiljemannakonventionen före den 1 januari 2000 i enlighet med reglerna i Skiljemannakonventionen. *Danmark* fortsätter emellertid förfaranden för ömsesidig överenskommelse med stöd av relevanta dubbelbeskattningsavtal. Ytterligare två medlemsstater anser att förfarandena enligt Skiljemannakonventionen inte skall tillämpas när konventionen inte är i kraft, men de har inga fall från tiden före den 1 januari 2000.

2.1.2. *Förfarande i fall där en skattskyldig har framställt en begäran efter den 1 januari 2000*

Det råder enighet om att en skattskyldigs åberopande av Skiljemannakonventionen i princip är giltigt enligt förlängningsprotokollet. Det betyder att ett företag kan lägga fram sin sak för en behörig myndighet, men att det i praktiken inte finns någon tidsfrist vare sig för förfarandet för ömsesidig överenskommelse eller för inledandet av skiljedomsskedet.

Det stora antalet möjliga förhållningssätt till Skiljemannakonventionens genomförande under övergångsperioden, däribland såväl skedet avseende förfarandet för ömsesidig överenskommelse som skiljedomsskedet, som framgår av bilaga I till denna rapport, framhäver den bristande rättssäkerhet som råder för företag vid åberopandet av Skiljemannakonventionen och i synnerhet vad avser tillämpningen av skiljedomsskedet.

Samtliga medlemsstater inleder emellertid ett förfarande för ömsesidig överenskommelse antingen enligt reglerna i Skiljemannakonventionen (om den andra medlemsstaten går med på det, se bilaga I) eller enligt dubbelbeskattningsavtalet med den andra medlemsstaten.

Flertalet medlemsstater stöder uppfattningen att den tid som går åt till ett förfarande för ömsesidig överenskommelse enligt ett dubbelbeskattningsavtal bör dras av från den tvåårsfrist som föreskrivs i artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen när de behöriga myndigheterna inleder eller fortsätter ett förfarande för ömsesidig överenskommelse med stöd av Skiljemannakonventionen.

En detaljerad översikt över medlemsstaternas ståndpunkter återfinns i bilaga I till denna rapport.

2.1.3. *Slutsatser*

Trots att forumet ansåg att det fanns anledning att förtydliga de olika nationella skattemyndigheternas inställningar under övergångsperioden, beslutade

medlemmarna att mot bakgrund av periodens övergående natur och begränsade verkningar inte avge några förslag eller rekommendationer avseende denna period.

2.2. Utgångspunkten för de tre- och tvåårsfrister som ingår i det första skedet enligt Skiljemannakonventionen

2.2.1. Utgångspunkten för treårsfristen (fristen för att framställa en begäran enligt artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen och artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal)

Enligt artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen skall ”Saken ...läggas fram inom tre år efter den första anmälan av den åtgärd som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1.”

Samtliga medlemsstater förespråkar ”dagen för det första taxeringsbeslutet eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1, t.ex. på grund av en justering av internprissättning”⁶ som definition av den åtgärd som är utgångspunkten för treårsfristen.

Medlemsstaternas definitioner av denna åtgärd på det nationella språket och på engelska framgår av bilagan till utkastet till uppförandekod i bilaga II till denna rapport.

Artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet, som ligger till grund för alla dubbelbeskattningsavtal mellan EU:s medlemsstater, innehåller en liknande lydelse som artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen i fråga om tidsfristerna för att lägga fram ett fall av dubbelbeskattning för de behöriga myndigheterna.

För att uppnå enhetlighet vid fall av internprissättning rekommenderar forumet därför medlemsstaterna att tillämpa definitionen av utgångspunkten för treårsfristen, såsom denna har formulerats i bilagan till utkastet till uppförandekod, även på dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.

2.2.2. Utgångspunkten för tvåårsfristen (artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen)

Varken i artikel 6.1 eller i artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen anges det några särskilda villkor, förutom att saken skall läggas fram, för att tvåårsfristen för en ömsesidig överenskommelse skall börja löpa. Under denna tid skall de behöriga myndigheterna genom en ömsesidig överenskommelse söka nå en överenskommelse i syfte att undanröja dubbelbeskattning utan att skiljemannaförfarandet enligt Skiljemannakonventionen behöver inledas.

Forumet har godtagit att för att ”saken” skall anses ha ”lagts fram” och för att den behöriga myndigheten skall ha tillräckligt underlag för att kunna bedöma om en invändning är ”grundad” (vilket enligt artikel 6.2 i Skiljemannakonventionen är en förutsättning för att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse), måste den skattskyldige lämna vissa grundläggande uppgifter, vilka definieras i kapitel 2 i uppförandekoden. Utöver dessa grundläggande uppgifter bör den behöriga

⁶ Företrädaren för Italiens skattemyndighet anser att utgångspunkten för treårsfristen bör vara ”dagen för det första taxeringsbeslutet eller motsvarande som återspeglar en justering av internprissättning som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1”, eftersom tillämpningen av den aktuella Skiljemannakonventionen bör begränsas till fall av ”justering” av internprissättning.

myndigheten ha rätt att inom två månader från mottagandet av den skattskyldiges begäran efterfråga särskilda ytterligare uppgifter innan tvåårsfristen inleds. Om den behöriga myndigheten inte efterfrågar sådana uppgifter, skall tvåårsfristen börja löpa den dag som anges i uppförandekoden.

Utan att ifrågasätta att de uppgifter som flertalet företag lämnar är tillförlitliga och lämnade i god tro, vill forumet ändå betona behovet av fullständigt samarbete från de skattskyldigas sida för att öka möjligheterna att så snabbt som möjligt nå en ömsesidig överenskommelse. Samarbetet bör inte vara begränsat enbart till inledandet av förfarandet utan bör fortlöpa under hela förfarandet för ömsesidig överenskommelse. Vidare anser forumet att samarbetet inte bara bör säkerställas av det företag som har lagt fram sin sak, utan även av de andra parterna mellan vilka ifrågasvarande transaktioner ägt rum, och att underlåtenhet att göra detta kan leda till att förfarandet tar längre tid än vad som annars skulle ha varit fallet.

2.3. Förfaranden under det första skedet enligt Skiljemannakonventionen

När de behöriga myndigheterna har fått alla uppgifter som behövs för att avgöra om saken är grundad (jfr. 2.2.2), börjar den tvåårsfrist löpa under vilken de behöriga myndigheterna bör nå en ömsesidig överenskommelse om undanröjande av dubbelbeskattning.

Forumet anser att förslaget om en provisorisk tidsplan för förfaranden för ömsesidig överenskommelse, bl.a. för utväxling av ståndpunkter, skulle kunna vara ett bra sätt att förbättra tidsanpassningen av de olika åtgärderna, samordna och påskynda förfarandena.

Vidare är man överens om den allmänna principen att alla lämpliga sätt att nå en ömsesidig överenskommelse så snabbt som möjligt bör övervägas och att regler om bästa metoder vad avser val av arbetsspråk och den skattskyldiges uppgifter bör fastslås.

Det råder också enighet om att skattskyldiga inte bör ha rätt att närvara vid behöriga myndigheters diskussioner. De flesta medlemmar är dock överens om att en skattskyldig som begär det bör få lägga fram sin sak för den behöriga myndigheten.

Utan att vilja föregripa mer globala ordningar rekommenderar forumet medlemsstaterna att i fall som avser internprissättning tillämpa bestämmelserna i uppförandekoden som avser förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt Skiljemannakonventionen också på dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.

2.4. Förfaranden under det andra skedet enligt Skiljemannakonventionen: inrättande av den rådgivande kommittén och dess uppgifter

Forumet kom fram till att artiklarna 7, 9, 10, 11 och 12 i Skiljemannakonventionen, som avser det rådgivande förfarandet (det andra skedet enligt konventionen), inte är tillräckligt detaljerade för att garantera att förfarandet får ett smidigt förlopp.

Enligt uppgifter från rådets generalsekretariat fastslog forumet att fem avtalsslutande stater (Grekland, Finland, Irland, Portugal och Sverige) i september 2003 ännu inte hade utsett de framstående och oberoende personer, som kan bli medlemmar i den rådgivande kommitté som nämns i artikel 7.1 i konventionen. Andra avtalsslutande

stater förteckningar över utsedda personer upprättades strax efter konventionens antagande 1990, vilket innebär att deras aktualitet kan ifrågasättas.

Det finns inte några närmare regler om hur skiljemannaskedet skall organiseras i praktiken, t.ex. vilken behörig myndighet som skall ta initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, var den rådgivande kommittén skall sammanträda, vem som skall upplåta lokaler till sekretariatet, när ett fall skall anses ha hänskjutits till den rådgivande kommittén, hur stort arvodet till medlemmarna och ordföranden skall vara, vad yttrandet skall innehålla och under vilka villkor det skall offentliggöras etc.

På grundval av det arbete som rådets arbetsgrupp för finansiella frågor redan hade utfört 1996-1997 och vissa avtalsslutande stater erfarenheter på senare tid, beslutade forumet enhälligt om ett förfarande för skiljemannaskedet, vilket framgår av kapitel 4 i utkastet till den uppförandekod som återfinns i bilaga II till denna rapport.

2.5. Den inbördes relationen mellan förfarandet för ömsesidig överenskommelse och skiljedom och hänvändelse till administrativa och rättsliga instanser

Forumet undersökte också sambandet mellan de båda förfarandena enligt artikel 7 i Skiljemannakonventionen.

Ett första problem var artikel 7.1 andra stycket, där det anges att *”företagen kan använda de rättsmedel som finns enligt de berörda avtalsslutande staternas interna lagstiftning. Om saken emellertid har hänvisats till domstol börjar tvåårsfristen enligt punkt 1 att löpa från den då domen i högsta instans meddelades”*.

Näringslivets experter ansåg att de bägge rättsmedlens oavhängighet är mycket begränsad, eftersom – för det fall att det vidtas inhemska rättsliga åtgärder – det viktigaste skedet i Skiljemannakonventionen (inrättandet av den rådgivande kommittén) endast kan vidtas efter det att de inhemska rättsmedlen har uttömts och den tvååriga fristen för ömsesidig överenskommelse har löpt ut. Dessutom förefaller det som om en del nationella skattemyndigheter inte gör någon åtskillnad mellan hänvändelse till administrativa och rättsliga instanser, då endast det sistnämnda fallet anges som ett skäl i artikel 7.1 att skjuta upp inledandet av tvåårsfristen. Detta kan vara till stor skada för Skiljemannakonventionens funktion och effektivitet, eftersom det kan leda till en total förfarandetid för Skiljemannakonventionen som motsvarar i) den tid som de inhemska administrativa eller rättsliga förfarandena tar fram till ett slutgiltigt rättsligt avgörande, ii) plus två år, iii) plus de sex månader som den rådgivande kommittén har på sig för att avge sitt yttrande.

Näringslivet var på liknande sätt bekymrat över tillämpningen av artikel 7.3 i Skiljemannakonventionen, där det föreskrivs att *”om de behöriga myndigheterna i en avtalsslutande stat enligt den interna lagstiftningen inte kan avvika från ett beslut av sina rättsliga organ, skall punkt 1 endast tillämpas om företaget i intressegemenskap i denna stat har låtit tiden för överklagandet löpa ut eller återkallat överklagandet före beslutet”*. Även om Frankrike och Förenade kungariket är de enda avtalsslutande stater som har lämnat en formell förklaring om att denna bestämmelse är tillämplig i deras länder, visade en undersökning att ett övervägande flertal av de avtalsslutande staterna (och EU:s nya medlemsstater) tillämpar eller skulle tillämpa samma regler i praktiken. Det skall härvid framhållas att artikel 7.3 i Skiljemannakonventionen är direkt tillämplig och att det således inte uttryckligen behövs någon formell förklaring för att den skall vara tillämplig.

Näringslivets företrädare hävdade att ovannämnda bestämmelse i många fall fick skattskyldiga att avstå från inhemska rättsmedel. Med hänsyn till Skiljemannakonventionens möjligheter att undanröja dubbelbeskattning, bör detta inte nödvändigtvis medföra nackdelar för den skattskyldige. Möjligheten för företag att välja gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden i stället för inhemska rättsmedel kan emellertid få väsentliga finansiella verkningar, vilket kommer att behandlas närmare under 2.6.

Med hänsyn till frågans komplicerade beskaffenhet, beslutade forumet att begränsa sina rekommendationer till att skatteuppbörd tillfälligt bör skjutas upp under sådana gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden som behandlas nedan.

2.6. Tillfälligt uppskov med skatteuppbörd vid gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden

Forumet undersökte medlemsstaternas och anslutningsländernas aktuella regler för tillfälligt uppskov med skatteuppbörd vid hänvändelse till administrativa och rättsliga instanser. I nästan samtliga länder regleras tillfälligt uppskov med skatteuppbörd rättsligt vid inhemska förfaranden. Reglerna skiljer sig emellertid mycket åt vad gäller förutsättningar, tillämpning, varaktighet, grad av uppskov etc.

Särskilda rättsregler eller administrativa bestämmelser för gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden finns endast i ett fåtal länder. Ett stort antal skattemyndigheter kan emellertid skönsmässigt besluta om att skjuta upp skatteuppbörd för att undvika dubbelbeskattning även om särskilda bestämmelser om detta vid förfaranden för ömsesidig överenskommelse eller skiljedomsförfaranden saknas.

Avsaknaden av särskilda eller allmänna regler om uppskov med skatteuppbörd vid gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden, åtminstone under samma förutsättningar som gäller för inhemska förfaranden, medför en extra ekonomisk börda för företag som drabbas av dubbelbeskattning inom gemenskapen. I förening med bestämmelserna i artikel 7 i Skiljemannakonventionen om den inbördes relationen mellan hänvändelse till administrativa och rättsliga instanser och gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden som behandlats under 2.5 ovan, betraktas detta av näringslivets och de flesta av skattemyndigheternas företrädare i forumet som ett hinder för skattskyldiga att begära att Skiljemannakonventionen eller förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater skall tillämpas.

2.7. Anslutningen av EU:s nya medlemsstater till Skiljemannakonventionen

I samband med Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning till EU undertecknades den 21 december 1995 en ny konvention som gjorde det möjligt för dessa nya medlemsstater att tillträda Skiljemannakonventionen. Eftersom en medlemsstat fortfarande inte har ratificerat denna anslutningskonvention (se 2.1), har emellertid Skiljemannakonventionen inte helt och hållet trätt i kraft i de medlemsstater som anslöt sig till EU 1995.

För att undvika ännu en långdragen process under vilken Skiljemannakonventionen inte skulle vara tillämplig i hela (det utvidgade) EU, undersökte forumet hur ikraftträdandet av Skiljemannakonventionen skulle kunna påskyndas i de nya medlemsstaterna efter den kommande utvidgningen av EU i maj 2004. Härvid

undersöktes möjligheterna med ”provisorisk tillämpning” (enligt artikel 25 i Wienkonventionen om traktaträtten) eller ”ikraftträdande vid undertecknande” (artikel 24.1 i samma konvention). Eftersom båda lösningarna i det stora flertalet nuvarande och blivande medlemsstater skulle kräva ratificering av de nationella parlamenten, skulle de emellertid inte påskynda processen.

Tyvärr förefaller det inte finnas några rättsliga möjligheter att påskynda ikraftträdandet av Skiljemannakonventionen i anslutningsländerna. Forumet har därför enhälligt beslutat att rekommendera medlemsstaterna att förbinda sig att ratificera anslutningsfördragen till Skiljemannakonventionen senast två år⁷ efter anslutningen av de nya medlemsstaterna. Denna rekommendation ingår också i den föreslagna uppförandekoden.

2.8. Slutsatser

Mot bakgrund av punkterna 2.1 – 2.7 i detta kapitel, beslutade forumet enhälligt att uppmana kommissionen att föreslå rådet att anta en uppförandekod för genomförandet av konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap och vissa därmed sammanhängande frågor rörande förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater, såsom framgår av bilaga II till denna rapport.

3. ANDRA FRÅGOR SOM FORUMET UNDERSÖKT SOM RÖR DUBBELBESKATTNING TILL FÖLJD AV JUSTERING AV INTERNPRISSÄTTNING

3.1. Räntekostnader för kvarskatt och ränta på skatteåterbäring

De flesta medlemsstater och anslutande stater har särskilda bestämmelser om räntekostnader för kvarskatt från tidigare år och ränta på skatteåterbäring. Räntesatserna återfinns i civil- eller handelsrättsliga lagar eller i särskilda skattelagar och ses, med vissa undantag, regelbundet över på grundval av olika kriterier. De flesta länder tillämpar raka räntesatser.

Utgångspunkten för beräkning av räntan (både i fråga om kvarskatt och om skatteåterbäring) varierar stort mellan länder men förefaller vara konsekvent på nationell nivå. Skattemyndigheter som medger avdrag för räntebetalningar för kvarskatt som utgifter i rörelsen anser också att ränta som erhållits på skatteåterbäring är beskattningsbar inkomst. Det stora flertalet nationella skattemyndigheter behandlar emellertid räntan som skatteneutral (inga avdrag/ingen beskattning).

Av större betydelse på EU-planet är frågan om justeringar i motsvarande grad till följd av gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden (förfaranden för ömsesidig överenskommelse eller skiljedom). Inga av länderna, med undantag för Nederländerna, har bestämmelser om möjligheten att i ett förfarande för ömsesidig överenskommelse komma överens om att ränta i motsvarande grad skall utbetalas till

⁷ Företrädaren för Förenade kungarikets skattemyndighet vill stryka hänvisningen till tvåårsperioden, eftersom ministrarna i rådet inte kan göra sådana utfästelser om dessa är beroende av lagstiftningsåtgärder. Vidare skulle förfarandena kunna avslutas på väsentligt kortare tid än två år och det vore då negativt att föreslå att två år skulle vara godtagbart.

företaget på dess överskjutande skatt, med hänsyn till räntekostnaderna för kvarskatt i den andra avtalsslutande staten (och vice versa), för att balansera den ränta som det berörda företaget betalar och erhåller.

Skiljemannakonventionen och dubbelbeskattningsavtalen mellan medlemsstater syftar till att undanröja dubbelbeskattning, men de innehåller inga bestämmelser som skapar en balans mellan ränta som betalas på kvarskatt och ränta som erhålls på skatteåterbäring.

Näringslivets företrädare i forumet lade fram ett förslag om att tillfälligt uppskov med upplupen ränta vid försenad betalning vid förfaranden för ömsesidig överenskommelse och skiljemannaförfarande enligt Skiljemannakonventionen.

Med hänsyn till frågans komplicerade beskaffenhet beslutade forumet emellertid att skjuta upp mer djupgående diskussioner om detta till ett senare skede.

3.2. Sanktioner

Det är endast ett fåtal länder som har särskilda sanktionsordningar för justeringar av internprissättning. I alla andra länder gäller de allmänna sanktionsordningarna. Den straffrättsliga karaktären hos dessa sanktioner beror i de flesta fall på omständigheterna, utom i ett land där sanktioner vid internprissättning alltid anses vara av straffrättslig karaktär. Så kallade ”monetary no-fault penalties” (penningsanktioner oberoende av den skattskyldiges skuld) förefaller inte vara vanliga i medlemsstaterna eller i de anslutande staterna. Reglerna för att tolka och specificera penningsanktionernas belopp varierar. En del länder har detaljerade bestämmelser om detta medan andra överlåter åt skattemyndigheterna att avgöra tillämpningen av allmänna sanktionsprinciper. De flesta länder har dock bestämmelser om överklagandeförfaranden. Inga av skattemyndigheterna medger avdrag för sanktionsbetalningar som utgifter i rörelsen.

Återigen beslutade forumet att mot bakgrund av frågans komplicerade beskaffenhet och de möjliga följderna för den inhemska lagstiftningen skjuta upp mer djupgående diskussioner om detta till ett senare skede.

4. SLUTSATSER

Forumet kommer att fortsätta sin verksamhet 2004 på grundval av sitt överenskomna tvååriga arbetsprogram.

I enlighet med rådets slutsatser av den 11 mars 2002, uppmanar forumet kommissionen att översända denna verksamhetsrapport till rådet i syfte att få till stånd en lämplig uppföljning.

BILAGA I: MEDLEMSSTATERNAS STÅNDPUNKTER UNDER ÖVERGÅNGSPERIODEN

BILAGA 1				
Medlemsstaternas ståndpunkter under mellantiden				
(begäran framställd efter den 1 januari 2000)				
Skiljedomskonventionen				
Förfarande för ömsesidig överenskommelse (första skedet)			Skiljedomsförfarandet (andra skedet)	
Godtar begäran och fortsätter enligt SK om den andra MS accepterar det	Godtar begäran men fortsätter enligt dubbelbeskattningsavtal	SK tillfälligt upphävd så förfarandet återupptas först när den åter träder i kraft	Fortsätter förfarandet om den andra MS accepterar det**	
Österrike	X*		X	
Belgien	X		X	
Danmark	X*		X	
Finland	X		X	
Frankrike	X		X	
Tyskland	X			X
Grekland	X			X
Irland	X			X
Italien		X*	X	
Luxemburg	X			X
Nederländerna	X			X
Portugal		X	X	
Spanien	X			X
Sverige		X	X	
Förenade kungariket	X			X
* Endast om det uttryckligen begärs av den skattskyldige den skattskyldige.				
** Om den andra medlemsstaten inte samtycker kommer medlemsstaterna - med den skattskyldiges medgivande - att fortsätta förfarandet för ömsesidig överenskommelse enligt dubbelbeskattningsavtalet med den andra medlemsstaten.				

BILAGA II: UTKAST TILL UPPFÖRANDEKOD

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM BEAKTAR konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap,

SOM ERKÄNNER medlemsstaternas och de skattskyldigas behov av mer detaljerade regler för att effektivt kunna genomföra ovannämnda konvention,

SOM NOTERAR kommissionens meddelande om verksamhetsrapporten för det gemensamma forumet för internprissättning i EU på företagsbeskattningsområdet av [...] 2004,

SOM UNDERSTRYKER att uppförandekoden är ett politiskt åtagande och följaktligen inte påverkar vare sig medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter eller medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet enligt fördraget,

SOM ERKÄNNER att genomförandet av denna uppförandekod inte bör hindra lösningar på ett mer globalt plan,

HAR ANTAGIT FÖLJANDE UPPFÖRANDEKOD:

Utan att det påverkar medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet avser denna uppförandekod genomförandet av konvention 90/436/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap och vissa därmed sammanhängande frågor rörande förfaranden för ömsesidig överenskommelse som omfattas av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.

1. Utgångspunkten för treårsfristen (fristen för att framställa en begäran enligt artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen)

Dagen för ”det första taxeringsbeslutet eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1, t.ex. på grund av en justering av internprissättning”⁸ skall anses utgöra utgångspunkten för treårsfristen.

Medlemsstaternas definitioner av denna åtgärd på det nationella språket och på engelska framgår av bilagan till denna kod.

När det gäller internprissättning rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa dessa definitioner även vid fastställandet av den treårsfrist som anges i artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet och som genomförts i dubbelbeskattningsavtal mellan EU:s medlemsstater.

⁸ Företrädaren för Italiens skattemyndighet anser att utgångspunkten för treårsfristen bör vara ”dagen för det första taxeringsbeslutet eller motsvarande som återspeglar en justering av internprissättning som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1”, eftersom tillämpningen av den aktuella Skiljemannakonventionen bör begränsas till fall av ”justering” av internprissättning.

2. Utgångspunkten för tvåårsfristen (artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen)

- (i) Vad avser artikel 7.1 i konventionen, skall saken anses ha lagts fram i enlighet med artikel 6.1 när den skattskyldige har ingivit
 - a) identitetsuppgifter (såsom namn, adress, skatteidentifieringsnummer) av företaget i den avtalsslutande stat som framställer en begäran och av de övriga parterna i de relevanta transaktionerna,
 - b) närmare uppgifter om relevanta fakta och omständigheter i fallet (bl.a. närmare uppgifter om förhållandet mellan företaget och de övriga parterna i de ifrågakvarande transaktionerna),
 - c) uppgift om de berörda beskattningsperioderna,
 - d) kopior av de taxeringsbeslut, den revisionspromemoria eller motsvarande som föranleder den påstådda dubbelbeskattningen,
 - e) närmare uppgifter om eventuella rättsliga förfaranden som företaget eller de övriga parterna i de relevanta transaktionerna har inlett och domstolsavgöranden som rör fallet,
 - f) en förklaring från företaget varför det anser att principerna i artikel 4 i Skiljemannakonventionen har åsidosatts,
 - g) ett åtagande från företaget att svara så fullständigt och snabbt som möjligt på alla rimliga och ändamålsenliga uppmaningar från den behöriga myndigheten och att hålla dokumentation tillgänglig för de behöriga myndigheterna, och
 - h) eventuella ytterligare uppgifter som den behöriga myndigheten begär inom två månader från mottagandet av den skattskyldiges begäran.
- (ii) Tvåårsfristen börjar löpa vid den senaste av följande tidpunkter:
 - a) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut från skattemyndigheten om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - b) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 2 i.

3. Förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt Skiljemannakonventionen

3.1 Allmänna bestämmelser

- a) OECD:s ”armlängdsprincip” skall tillämpas utan hänsyn till de omedelbara skattemässiga följderna för någon särskild avtalsslutande stat.
- b) Fall skall avgöras så snabbt som möjligt med beaktande av frågornas komplexitet i det enskilda fallet.

- c) Alla sätt som är ändamålsenliga för att nå en ömsesidig överenskommelse så snabbt som möjligt, däribland personliga möten, skall övervägas. Om det är lämpligt skall företaget uppmanas att lägga fram sin sak inför den behöriga myndigheten.
- d) Mot bakgrund av bestämmelserna i denna kod bör en ömsesidig överenskommelse nås inom två år från den dag då saken först lades fram inför någon av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 2 (ii) i denna kod.
- e) Förfarandet för ömsesidig överenskommelse bör inte medföra några otillbörliga eller onödigt höga kostnader för den person som begär förfarandet eller för någon annan person som är involverad i fallet.

3.2 Praktiska bestämmelser och öppenhet

- a) För att i möjligaste mån begränsa kostnader och förseningar till följd av översättning bör förfarandet för ömsesidig överenskommelse, i synnerhet utväxlingen av ståndpunkter, ske på ett gemensamt arbetsspråk eller på ett sätt som får samma verkan, om de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse på bilateral basis.
- b) Det företag som har begärt ett förfarande för ömsesidig överenskommelse skall av den behöriga myndighet till vilken det framställt sin begäran hållas underrättat om alla väsentliga händelseförlopp som berör det under förfarandet.
- c) Sekretessen i fråga om uppgifter som rör personer som skyddas enligt en bilateral skattekonvention eller enligt lagen i den avtalsslutande staten skall respekteras.
- d) Den behöriga myndigheten skall bekräfta mottagandet av en skattskyldigs begäran att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse inom en månad från mottagandet av begäran och samtidigt underrätta de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet samt därvid bifoga en kopia av den skattskyldiges begäran.
- e) Om den behöriga myndigheten anser att företaget inte har ingivit de grundläggande uppgifter som behövs för att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse enligt punkt 2 i, skall den inom två månader från mottagandet av begäran uppmana företaget att inkomma med de särskilda ytterligare uppgifter som myndigheten behöver.
- f) De avtalsslutande staterna skall se till att den behöriga myndigheten svarar företaget som framställt en begäran på något av följande sätt:
 - (i) Om den behöriga myndigheten inte tror att företagets inkomst ingår eller kommer att ingå i den skattepliktiga inkomst som förvärfas av ett företag i en annan avtalsslutande stat, skall den informera företaget om sina tvivel och uppmana det att lämna ytterligare synpunkter.
 - (ii) Om den behöriga myndigheten anser att begäran är grundad och att den själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall den underrätta företaget om detta och så snabbt som möjligt vidta sådana justeringar eller medge sådana lättnader som är motiverade.

- (iii) Om den behöriga myndigheten anser att begäran är grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall den underrätta företaget om att den skall försöka lösa saken genom en ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i någon annan berörd avtalsslutande stat.
- g) Om en behörig myndighet anser att ett fall är grundat, bör den inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse genom att underrätta den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten om sitt beslut och därvid bifoga en kopia av de uppgifter som anges i punkt 2 (i) i denna kod. Samtidigt skall den underrätta den person som åberopar Skiljemannakonventionen om att den har inlett förfarandet för ömsesidig överenskommelse. Den behöriga myndighet som inleder förfarandet för ömsesidig överenskommelse skall också – på grundval av de uppgifter som den har tillgång till – underrätta den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten och den person som har framställt begäran om huruvida saken lagts fram inom de tidsfrister som anges i artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen och om utgångspunkten för tvåårsfristen enligt artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen.

3.3 Utväxling av ståndpunkter

- a) När ett förfarande för ömsesidig överenskommelse har inletts, skall de avtalsslutande staterna se till att den behöriga myndigheten i det land i vilket ett taxeringsbeslut – dvs. ett slutligt beslut av skattemyndigheten om inkomst eller motsvarande – har fattats eller kommer att fattas och som innehåller en justering som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, skickar en ståndpunkt till de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet. Denna ståndpunkt skall innehålla följande:
 - (i) En sakframställan från den person som framställt begäran.
 - (ii) Myndighetens uppfattning om sakförhållandena, t.ex. varför den anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske.
 - (iii) Hur saken kan avgöras så att dubbelbeskattning undanröjs samt en fullständig redogörelse för förslaget.
- b) Ståndpunkten skall innefatta en fullständig motivering av taxeringen eller justeringen och skall åtföljas av grundläggande dokumentation som stödjer den behöriga myndighetens uppfattning och en förteckning över alla andra handlingar som använts vid justeringen.
- c) Ståndpunkten skall så snabbt som möjligt översändas till de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet med hänsyn till hur komplicerat det enskilda fallet är och senast fyra månader från den senaste av följande tidpunkter:
 - i) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut från skattemyndigheten om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - ii) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 2 (i).

- d) De avtalsslutande staterna skall se till att en behörig myndighet i ett land i vilket inget taxeringsbeslut eller motsvarande har fattats eller kommer att fattas, vilket medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, t.ex. på grund av en justering av internprissättning, som mottar en ståndpunkt från en annan behörig myndighet svarar på denna så fort som möjligt med hänsyn till hur komplicerat det enskilda fallet är och senast sex månader efter mottagandet av ståndpunkten.
- e) Svaret bör ha någon av följande två former:
- (i) Om den behöriga myndigheten anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske och samtycker till de åtgärder som föreslås i ståndpunkten, skall den underrätta den andra behöriga myndigheten om detta och så snabbt som möjligt vidta sådana justeringar eller medge sådana lättnader.
 - (ii) Om den behöriga myndigheten inte anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske eller inte samtycker till de åtgärder som föreslås i ståndpunkten, skall den översända sin ståndpunkt till den andra behöriga myndigheten med en redogörelse för sina skäl och förslag till en preliminär tidsplan för handläggningen av fallet med hänsyn till hur komplicerat det är. När det är lämpligt skall förslaget innehålla ett datum för ett personligt möte, vilket bör äga rum senast 18 månader från den senaste av följande tidpunkter:
 - aa) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut från skattemyndigheten om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - bb) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 2 i.
- f) Dessutom skall de avtalsslutande staterna vidta alla åtgärder som kan påskynda förfarandena när detta är möjligt. I detta syfte bör de avtalsslutande staterna räkna med att regelbundet, och minst en gång om året, anordna personliga möten mellan deras behöriga myndigheter för att diskutera pågående förfaranden för ömsesidig överenskommelse (förutsatt att sådana regelbundna möten är befogade med hänsyn till antalet fall).

3.4 Dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater

I fall av internprissättning rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa bestämmelserna i punkterna 1 – 3 även på förfaranden för ömsesidig överenskommelse som inletts i enlighet med artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet, som genomförts i dubbelbeskattningsavtalen mellan EU:s medlemsstater.

4. Förfaranden under det andra skedet enligt Skiljemannakonventionen

4.1 Förteckning över oberoende personer

- a) De avtalsslutande staterna skall förbinda sig att genast underrätta generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om namnen på de fem oberoende personer som kan komma att bli medlemmar i den rådgivande kommitté som nämns i artikel 7.1 i Skiljemannakonventionen och under samma förutsättningar underrätta generalsekreteraren om eventuella ändringar av förteckningen.
- b) När de avtalsslutande staterna översänder namnen på sina oberoende personer till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, skall de bifoga en curriculum vitae för dessa personer med uppgifter om deras erfarenheter av rättsliga frågor, skatter och i synnerhet internprissättning.
- c) De avtalsslutande staterna kan också i sin förteckning ange de oberoende personer som uppfyller kraven på att bli valda till ordförande.
- d) Rådets generalsekreterare skall varje år uppmana de avtalsslutande staterna att bekräfta namnen på sina oberoende personer eller ange namn på ersättare.
- e) Den sammantagna förteckningen över alla oberoende personer skall offentliggöras på rådets hemsida.

4.2 Inrättandet av den rådgivande kommittén

- a) Om inte de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat, skall den avtalsslutande stat som meddelade det första taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skattemyndigheten om ytterligare inkomst eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, ta initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén och organisera dess möten i samförstånd med den andra avtalsslutande staten.
- b) Den rådgivande kommittén skall normalt bestå av två oberoende personer utöver ordföranden och företrädarna för de behöriga myndigheterna.
- c) Den rådgivande kommittén skall bistås av ett sekretariat, för vilket den avtalsslutande stat som tog initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén skall tillhandahålla lokaler, om inte de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat. Av oavhängighetsskäl skall sekretariatet stå under överinseende av den rådgivande kommitténs ordförande. Sekretariatets medlemmar skall vara bundna av den tystnadsplikt som föreskrivs i artikel 9.6 i Skiljemannakonventionen.
- d) De behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kan på förhand bestämma var den rådgivande kommittén skall hålla sina möten och var den skall avge sitt yttrande.
- e) De avtalsslutande staterna skall före det första mötet i den rådgivande kommittén förse den med alla handlingar och uppgifter som är relevanta, i

synnerhet alla handlingar, rapporter, skriftväxling och slutsatser som använts under förfarandet för ömsesidig överenskommelse.

4.3 Den rådgivande kommitténs sätt att fungera

- a) Ett fall skall anses ha lagts fram för den rådgivande kommittén den dag när ordföranden bekräftar att dess medlemmar har erhållit alla relevanta handlingar och uppgifter som anges i punkt 4.2 e.
- b) Mötesförhandlingarna i den rådgivande kommittén skall ske på de berörda avtalsslutande staternas språk, om inte de behöriga myndigheterna genom en ömsesidig överenskommelse beslutar annorlunda med hänsyn till den rådgivande kommitténs önskemål.
- c) Den rådgivande kommittén kan begära att den part som ingivit ett yttrande eller en handling skall ombesörja en översättning till det eller de språk på vilket mötesförhandlingarna sker.
- d) Även med iakttagande av bestämmelserna i artikel 10 i Skiljemannakonventionen, kan den rådgivande kommittén begära att de avtalsslutande staterna, och i synnerhet den avtalsslutande stat som meddelade det första taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skattemyndigheten om ytterligare inkomst eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i Skiljemannakonventionen, skall inställa sig inför den rådgivande kommittén.
- e) Kostnaderna i samband med den rådgivande kommitténs möten, som skall fördelas lika mellan de berörda avtalsslutande staterna, skall bestå av den rådgivande kommitténs administrativa kostnader och de oberoende personernas arvoden och utlägg.
- f) Om inte de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat skall
 - i) ersättningen för de oberoende personernas utlägg begränsas till den ersättning som är vedertagen för högre tjänstemän i den avtalsslutande stat som har tagit initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, och
 - ii) de oberoende personernas arvoden fastställas till 1000 euro per person och mötesdag i den rådgivande kommittén, varvid ordföranden skall få ett 10 % högre arvode än de övriga oberoende personerna.
- g) Kostnaderna för den rådgivande kommitténs förfarande skall betalas av den avtalsslutande stat som har tagit initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, om inte de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna beslutar annorlunda.

4.4 Den rådgivande kommitténs yttrande

De avtalsslutande staterna kan förvänta sig att yttrandet skall innehålla

- a) namnen på medlemmarna i den rådgivande kommittén,

- b) begäran, och begäran skall innehålla
 - de involverade företagens namn och adresser,
 - uppgifter om de involverade behöriga myndigheterna,
 - en beskrivning av tvistens faktiska förhållanden och omständigheter,
 - en tydlig redogörelse av vad som begärs,
- c) en kort sammanfattning av förfarandena,
- d) de argument och metoder som beslutet i yttrandet är baserat på,
- e) yttrandet,
- f) den plats där yttrandet avges,
- g) den dag då yttrandet avges,
- h) underskrifter av den rådgivande kommitténs medlemmar.

De behöriga myndigheternas beslut och den rådgivande kommitténs yttrande skall meddelas på följande sätt:

- i) När beslutet har fattats, skall den behöriga myndighet inför vilken saken lades fram skicka en kopia av de behöriga myndigheternas beslut och den rådgivande kommitténs yttrande till vart och ett av de involverade företagen.
- ii) Om de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om att beslutet och yttrandet kan offentliggöras, skall så ske endast om båda de involverade företagen skriftligen meddelar den behöriga myndighet inför vilken saken lades fram att de inte har några invändningar mot att beslutet och yttrandet offentliggörs. Med de involverade företagens samtycke kan de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna också enas om att offentliggöra beslutet och yttrandet utan att ange namnen på de involverade företagen och utan andra uppgifter som skulle kunna röja de involverade företagens identitet.
- iii) Den rådgivande kommitténs yttrande skall upprättas i tre originalversioner, av vilka två skall skickas till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna och en skall översändas till rådets generalsekretariat för arkivering. Om det råder enighet om att yttrandet skall offentliggöras, skall rådets generalsekretariat begära att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Tillfälligt uppskov med skatteuppbörd vid gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden

Medlemsstaterna rekommenderas att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att företag som är involverade i gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden enligt Skiljemannakonventionen kan beviljas tillfälligt uppskov med skatteuppbörd under samma förutsättningar som gäller vid inhemska rättsliga förfaranden, även om dessa åtgärder kan komma att medföra lagändringar i

vissa medlemsstater. Medlemsstaterna bör utsträcka dessa åtgärder till gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden enligt dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.

6. Anslutning av nya EU-medlemsstater till Skiljemannakonventionen

Medlemsstaterna skall sträva efter att underteckna och ratificera konventionen om de nya EU-medlemsstaternas anslutning till Skiljemannakonventionen så snart som möjligt och under alla omständigheter senast två år efter deras anslutning till EU.⁹

7. Slutbestämmelser

För att säkerställa en enhetlig och effektiv tillämpning av denna kod uppmanas medlemsstaterna att vart annat år för kommissionen framlägga en rapport om dess praktiska tillämpning. På grundval av dessa rapporter kommer kommissionen att förelägga rådet en rapport och kan därvid komma att föreslå en översyn av bestämmelserna i koden.

⁹ Företrädaren för Förenade kungarikets skattemyndighet vill stryka hänvisningen till tvåårsperioden, eftersom ministrarna i rådet inte kan göra sådana utfästelser om dessa är beroende av lagstiftningsåtgärder. Vidare skulle förfarandena kunna avslutas på väsentligt kortare tid än två år och det vore då negativt att föreslå att två år skulle vara godtagbart.

BILAGA TILL UTKASTET TILL UPPFÖRANDEKOD

Utgångspunkten för treårsfristen (fristen för att framställa en begäran enligt artikel 6.1 i Skiljemannakonventionen och artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal)

Medlemsstat	Genomförande av definitionen i nationell lagstiftning	Medlemsstaternas översättning av definitionen till engelska
Österrike	Die Zustellung des Steuerbescheides [<i>der zu einer Doppelbesteuerung, z.B. aufgrund einer Verrechnungspreiskorrektur, führt</i>]	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent [<i>that results in double taxation, e.g. due to a transfer pricing adjustment</i>]
Belgien	La date d' <u>envoi</u> de l'avertissement-extrait de rôle comportant l'imposition ou le supplément d'imposition /en NI. : de <u>verzendingsdatum</u> van het aanslagbiljet dat de aanslag of de aanvullende aanslag omvat	The date on which the notice of assessment is <u>sent</u> containing the assessment or the supplementary assessment
Danmark	<p>Såfremt skattemyndighederne agter at foretage en skatteansættelse på et andet grundlag end det, der er selvangivet, skal den skattepligtige underrettes skriftlig herom. Det skal samtidig underrettes om, at skattemyndighederne har en frist på mindst 15 dage regnet fra skrivelsens datering, til at fremkomme med en udtalelse imod den forelåede ændring af skatteansættelsen, jf. Skattestyrelseslovens §§ 3, stk. 4 og 12A. Har den skattepligtige udtalt sig inden fristens udløb, skal skattemyndighederne give skriftlig underretning om skatteansættelsen (kendelse).</p> <p>I Danmark vil den første endelige underretning fra skattemyndighederne om armlængde reguleringen blive givet ved modtagelsen af kendelsen, hvorfor treårsfristen i henhold til Voldgiftskonventionens art. 6.1 begynder at løbe fra dette tidspunkt.</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the final assessment from the tax authorities</p> <p><i>[If the tax authorities intend to make an assessment not in accordance with a tax return, a notice specifying the amendment and the reason for it must be sent to the taxpayer. The taxpayer must be given a period of at least 15 days from the date of the notice to submit its comments on the amendment. Hereafter the tax authorities send the final assessment to the taxpayer.]</i></p>

Medlemsstat	Genomförande av definitionen i nationell lagstiftning	Medlemsstaternas översättning av definitionen till engelska
Finland	<p>Se päivä, jona verovelvollinen on saanut tiedon verotuspäätöksestä tai vastaavasta toimenpiteestä, jolla siirtohinnoittelua on oikaistu. (Suomessa kysymyksessä voi olla säännönmukainen verotus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös tai jälkiverotuspäätös.)</p> <p>på svenska:</p> <p>Dagen då den skattskyldige fått kännedom om skattebeslutet eller motsvarande åtgärd, genom vilken den interna prissättningen har korrigerats. (I Finland: ordinarie beskattning, beslut om skatterättelse eller beslut om efterbeskattning)</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent [<i>that reflects the transfer pricing adjustment</i>]</p> <p>(<i>In Finland: tax decision, notice of tax adjustment or notice of re-assessment</i>)</p>
Frankrike	<ul style="list-style-type: none"> • La date de réception de la notification de redressements en cas de procédure contradictoire, • La date de réception de la notification des bases ou éléments d'imposition en cas de procédure d'office 	<p>The date of <u>receipt</u> of the notification of adjustments or the notification of basis of elements of assessments in case of estimated assessment</p>
Tyskland	<p>Die <u>Bekanntgabe</u> des ersten Bescheides, der zu einer Doppelbesteuerung führt</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the first tax assessment notice or equivalent that results in double taxation</p>
Grekland	<p>από την ημερομηνία επίδοσης του φύλλου ελέγχου</p>	<p>From the date of <u>service</u> (receipt) of the tax assessment notice</p>
Irland	<p>The date of the <u>issue</u> to the taxpayer of a notice of an assessment, or of an amended assessment [<i>reflecting the determination by an inspector of taxes of a transfer pricing issue</i>]</p>	

Medlemsstat	Genomförande av definitionen i nationell lagstiftning	Medlemsstaternas översättning av definitionen till engelska
Italien¹⁰	<p>"Avviso di accertamento"</p> <p>Per avviso di accertamento si intende l'atto scritto con il quale l'Amministrazione fiscale comunica al contribuente di aver accertato un reddito imponibile maggiore del reddito dichiarato oppure un reddito imponibile non dichiarato.</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the notice of assessment that reflects the transfer pricing adjustment</p> <p>[«<i>Avviso d'accertamento</i>» means a formal written act through which the tax administration notifies the taxpayer to have assessed taxable income that resulted to be higher than the declared income or that was not declared at all.]</p>
Medlemsstat	Genomförande av definitionen enligt nationell lagstiftning	Medlemsstaternas översättning av definitionen till engelska
Luxemburg	<p>« Bulletin », effet: le troisième jour ouvrable qui suit la remise de l'envoi à la poste Das Datum des dritten Arbeitstages nach <u>Absendung</u> des Bescheids</p> <p>[<i>Les différents bulletins (bulletin d'impôt, bulletin de fixation, bulletin d'établissement séparé, bulletin provisoire, définitif, rectificatif.....) émis par l'administration des contributions du Luxembourg peuvent être désignés dans le contexte de la convention d'arbitrage par le mot « bulletin », en anglais « assessment », en allemand « Bescheid ».</i>]</p>	<p>The date of the third working day following the <u>sending</u> of the assessment</p>
Nederländerna	<p>Navorderingsaanslag, of primaire aanslag indien de verrekenprijscorrectie hierin is begrepen"</p>	<p>The date of the tax re-assessment notice, or original assessment [<i>if it includes the transfer pricing adjustment</i>]</p>

¹⁰ Definitionen är inte tillämplig då en begäran framställs med stöd av artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal, eftersom den "handling" som utlöser treårsfristen skulle kunna vara något annat än en justering av internprissättning.

Portugal	Data da notificação legal do acto de liquidação efectuado pela Administração Fiscal ou data da liquidação efectuada pelo contribuinte, quando incluir o ajustamento do lucro tributável que origine ou seja susceptível de originar uma dupla tributação. Constitui notificação o recebimento pelo contribuinte de cópia do assento do acto da liquidação	Date of legal notification of the assessment or re-assessment act made by the tax administration or the date of the self-assessment, if it includes the taxable profit adjustment which results or is likely to result in double taxation Notification means the receipt by the taxpayer of the tax assessment or re-assessment notice
Spanien	La fecha de la recepción de la notificación del acto de liquidación	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent [<i>that reflects the transfer pricing adjustment</i>]
Medlemsstat	Genomförande av definitionen i nationell lagstiftning	Medlemsstaternas översättning av definitionen till engelska
Sverige	“Grundläggande beslut om årlig taxering” “Omprövningsbeslut” “Eftertaxering”	The date of <u>sending</u> of: <ul style="list-style-type: none"> • the basic decision on the annual taxation; • the re-assessment decision; or • the additional assessment. <p>[<i>In Sweden the relevant decision would be the first decision of the tax authorities that results or is likely to result in double taxation, e.g. due to a transfer pricing adjustment</i>]</p>
Förenade kungariket	Whichever is the more appropriate of the date of <u>issue</u> of: <ul style="list-style-type: none"> • a statutory notice required to conclude an assessment and related appeal procedures for the period in question; or • a letter of acceptance by an officer of the Board to settlement terms for the period in question 	

Anslutande länder

Land	Genomförande av definitionen i nationell lagstiftning	Medlemsstaternas översättning av definitionen till engelska
Tjeckien	Doručení prvního platebního výměru nebo jiného rozhodnutí, které vede ke dvojímu zdanění.	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the first tax assessment notice or equivalent that results in double taxation
Malta	Id-data tan-notifika ta' l-istima.	The date of the <u>service</u> (receipt) of the notice of assessment [<i>reflecting the transfer pricing adjustment</i>]
Polen	Dzień, w którym podatnik otrzyma decyzję o wymiarze podatku powodującą powstanie podwójnego opodatkowania	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent that results in double taxation
Slovakien	Doručenie protokolu o daňovej kontrole sa považuje za úkon smerujúci na vyrubenie dane."	The delivery (<u>receipt</u>) of the record (protocol) from the tax inspection is referred as the action resulting in the tax assessment.